

ὑπάρχει καὶ ἐπομένως εἶναι αὕτη ἀκατάλητος. Ὅπωςδὴποτε ἡ ὄλη φράσις μετεφράσθη οὕτω· «Les anciens écrits contiennent toutes les recettes assemblées confusément». Ἐκ τούτου δῆλον ὅτι οἱ ἐκδοταὶ ἀντὶ τοῦ συγκεχυμένου προτιμῶσι νὰ γράψωσιν ἐπιρρηματικῶς συγκεχυμένως. Τοῦτο ὀρθῶς, τὸ δὲ καθησμὸν ὑποθέτουσιν ἐφαρμένον ἐκ τύπου καθεσμὸν = καθ' ἐσμὸν. Ἄλλ' ἡ διόρθωσις αὕτη δὲν εὐοδοῦται. Το καθησμὸν = ΚΑΘΗCΜΟΝ πηγάζει καθ' ἡμᾶς ἐκ παραναγνώσεως ἐνὸς ΚΑΘΕΙΡΜΟΝ = καθ' εἰρμόν. Ὡστε: Les anciens écrits contiennent toutes les recettes quelquefois l'une après l'autre (ἢ par un ordre suivi), mais aussi en désordre.

Ἐν Πετροπόλει, 2 Μαρτίου 1905.

Ἄ. Παπαδόπουλος-Κεραμέυς.

Σίπυλον ὄρος δ νῦν Κουσιναῖς B. Z. XIV 167.

Παραβλητέον τὸ τοῦ Τρικλινίου εἰς Σοφοκλέους Ἄντ. 824: „Σίπυλον ὄρος ἐν Ἀσίᾳ, ὅπερ οἱ μὲν περὶ τὴν Σμύρναν εἶναι φασιν οἱ δὲ ἀνωτέρω, ὃ νῦν Κουζηνᾶς ὀνομάζεται“, Schol. in Soph. trag. vol. II 319, 12 Dind.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Π. Ν. Π.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς B. Z. XIV 35, 38a.

Ἄντὶ τοῦ ΕΥΧΗ πάντως ἔκειτο τὸ ΕΥΧΗ· τὸ ὄλον ἄρα ἀναγνωστέον καὶ συμπληρωτέον οὕχτι „Σὺ χ(αῖ)ρ[ε?] . . . θεοτόκε Μ(α)ρ(ί)α, μ(ἤ)τερ θεοῦ?“ ἀλλὰ

εὐχῆ τῆς Θεοτόκου Μ(α)ρ(ί)ας
δ καὶ παράβαλε πρὸς τὸ τῆς ἐπιγραφῆς 37 (σελ. 36)
εὐχῆς τῆς Θεωτόκου Μαρίας.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Π. Ν. Π.